

انجمن اسلامی
دانشجویان
دانشگاه
سمنان

ورژده نامه
استقبال از

نشریه فرهنگی اجتماعی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه سمنان - سال ۳ - شماره ۸ - شهریور ۹۴ - ویژه نامه استقبال از ورودی ها

سر دبیر: سجاد اسدی

مدیر مسئول: مهدی خوشسینما

مثل انار ، ترش و شیرین و سیاه و سفید

شب اول خوابگاه

یار دانشگاهی من، سلام

دانشگاه سمنان

۲ واحد تجربه...!

گزارش تصویری

یار دانشگاهی من، سلام

مصلحتی هست، به خدا توکل کنید و از او کمک بخواهید. قطعا او خیر و صلاح ما را بهتر از ما میداند. (ای برادر کن توکل بر خدا کو نباشد هرگز از بنده جدا)

دوستان جدید من، این را هم بدانید که قطعا در این دانشگاه آنهایی موفق تر هستند که از تهدیدها برای خودشان فرصت میسازند. آنهایی که به خودشان می قبولانند که اگر در کنار خانواده ام نیستم، حداقل اینجا کلی رفیق دارم که میتوانند حتی از برادرم هم به من نزدیک تر باشند و با این رفیقهایم میتوانم یک زندگی جدید و مستقل را تجربه کنم. اگر مامانم نیست که برایم غذا درست کند، حداقل میتوانم در کنار خوردن غذای سلف، یکی دوبار در هفته

خودم برای خودم غذا بپزم و زندگی در شرایط کمی سخت را یاد بگیرم. (البته این را هم بگویم، این که خودم برای خودم، در دانشگاه (مخصوصا خوابگاه) اصلا معنا ندارد و کافی است بخواهید فقط یک تکه نان بخورید، میبینید که از در و دیوار به سمت شما دانشجوی گرسنه می آید.) و صدها فرصت خوب دیگر که خیلی از ترم بالایی ها، همین الان دارند از آن استفاده میکنند و لذت میبرند.

در آخر این قول را هم به شما میدهم، مدت زمان کمی که بگذرد و به شرایط عادت کنید، نه تنها دیگر خیلی از این حس ها را ندارید، بلکه کم کم به سمنان و دانشگاهش علاقه مند هم میشوید. به قول بعضی از بچه ها، خاک اینجا آدم را نمک گیر میکند و بعد از یک مدت دیگر نمیتوانید از آن دل بکنید. (میگی نه، حالا ببین) میشناسم کسانی را که ابتدای ترم یک، برای مهمانی دست و پا میشکستند، ولی وقتی با درخواست مهمانیشان موافقت شد، خودشان نخواستند که بروند و یا حداقل دچار تردید فراوان بودند...

به امید روزی که بیشتر با هم آشنا بشویم و به صدق صحبت های من ایمان بیاورید.

اما بنده به شما به عنوان یک دوست، هم رشته ای، هم دانشگاهی، برادر، ترم بالایی و یا هرچیزی که خودتان اسمش را میخواهید بگذارید این را میگویم، که بیایید از همین ابتدا واقع بینانه و با دید مثبت به قضیه نگاه کنید و به جای نیمه خالی لیوان، نیمه پر لیوان را ببینید و از زندگی دانشجویی لذت ببرید. بالاخره هر کاری کنید، دیگر شما دانشجوی این دانشگاه هستید و باید از شرایط، بهترین استفاده ممکن را بکنید. خیلی ها را دیدم که مدام غصه میخورند، به درو دیوار فحش و ناسزا میگویند، با همه قهر هستند و یکسره از

خودشان انرژی منفی

ساطع میکنند. حالا شما هم اگر

میخواهید این رفتار را پیش بگیرید به خودتان مربوط میشود ولی مطمئن هستم بعد ها پشیمان میشوید. (برخیز و مخور غم جهان گذران بنشین و دمی به شادمانی گذران)

بچه ها، این که شما تمام تلاشتان را برای کنکور کرده اید و فکر دانشگاه شهرستان هم در مخیله شما نمیگنجد، قبول. این که سطح علمی و شرایط رفاهی این دانشگاه پایین تر از دانشگاه های تهران و مشهد و شیراز... هست هم قبول. اصلا تمام چیزهایی که شما میگویید قبول. اما این را بدانید که قطعا در اینکه شما به دانشگاه سمنان آمده اید خیر و

خواندن این متن به کسانی که خوشحال خوشحالتان، به هیچ وجه توصیه نمیشود.

یار دانشگاهی من، سلام

سلام. سلامی به گرمای بیابان و به زیبایی آسمان شهر سمنان.

قطعا من نمیدانم شما چه کسی هستید؟ دختر هستید یا پسر؟ از کدام شهر یا استان آمده اید؟ روزانه اید یا شبانه؟ ورودی مهر هستید یا بهمن؟ چه رشته ای بودید و حالا چه رشته ای میخواهید بخوانید؟ پرسپولیسی هستید یا استقلال؟ خوش اخلاقید یا بد اخلاق؟ و هزاران چیز دیگر. اما چیزی که خوب میدانم این است که میخواهید دانشجوی دانشگاه

سمنان بشوید و به امید خدا چند سال از بهترین دوران زندگیتان را در این دیار پر رمز و راز بگذرانید. این را هم میتوانم حدس بزنم که، صبح وقتی به دانشگاه نزدیک شدید و بیابان های اطراف دانشگاه را دیدید، کمی حالتان گرفته شد و یا اگر حالتان بد بود بدتر شد و به آن روزهایی فکر کردید که صبح تا شب کتاب های زرد و قرمز و آبی و نارنجی تست را ورق

میزدید، به این امید که کنکور را به خوبی پشت سر بگذارید و به دانشگاه های سطح یک کشور

برسید و تازه این را هم میتوانم حدس بزنم که خیلی از شماها الان در فکر این هستید که چگونه میشود از انتقالی و مهمانی و این گونه امتیازات استفاده کرد. این را هم میدانم که همین الان الان، بعضی ها در این فکرند که چگونه ۴ سال در دل این بیابان باید دوری خانوادشان را تحمل کنند و اصلا بعدش زنده برمیگردند خانه یا خیر؟ آخر خیلی ها هستند که حتی یک شب هم دور از خانواده نخوابیده اند و به جز غذای مامان شان غذای هیچ کس دیگر را هم نمیتوانند بخورند و به غیر از تخت خواب نرم و گرمشان، هیچ جای دیگری هم نمیتوانند بخوابند.

مثل انار ، ترش و شیرین و سیاه و سفید

روزهای اول

ورود به دانشگاه که خود نوعی زنگ تفریح برای ترم بالایی هاست .

اولین جایی که به مشکل می خورید ، مشکل رزرو غذا و افزایش اعتبار کارتتان است . پیشنهاد می کنم برای رفع این مشکل همان روز اول یک سر به قسمت اتوماسیون سلف ها بزنید و اطلاعات لازم را از آنها بگیرید . دلیل دیگر سردرگمی شما ندانستن محل تشکیل کلاس هاست . برای حل این مسئله بهتر است که هر چه زودتر برد آموزش رشته خود را پیدا کنید که در آن محل تشکیل کلاسها زده شده است .

در ضمن شما به طور خودکار عضو کتابخانه های دانشگاه هستید و برای امانت گرفتن کتاب کافی است که شماره دانشجویی خود را به متصدی کتابخانه بگویید .

بیشتر از این نمی توانم مسائل را برای شما توضیح دهم ، چون که دوستان ترم بالایی و قدیمی دانشگاه به من خرده می گیرند که چرا اسباب تفریح و سرگرمی را از آنها گرفتم .

این انار **دانه تلخ و سیاه** هم دارد که اسمش فراموشی ست . مراقب این دانه باشید تا یادتان نرود به کجا آمده

اید و برای چه آمده اید . همین الان مشخص کنید که چرا دانشجو شده اید و هدفتان چیست . اصلا دوست ندارم که شما عزیزان تازه دانشجو شده ، در زمره کسانی قرار بگیرید که دانشجو بودن را ابزاری برای کارهای بی ثمر انتخاب کرده اند .

بر شما واجب است که هر چه سریع تر ، خطوط قرمز و میزهای خود را معلوم کنید .

رسول خدا فرمودند: هر کس در پی رضایت من است ، دوستم را گرمای بدارد .
پرسیدند : دوست شما کیست ؟

فرمودند: دوست من جوینده علم است و او نزد من از فرشتگان محبوب تر است .

آن را به عهده شما گذاشتند . پس یادتان نرود که وسایل خواب خود را فراهم کنید و گر نه باید روی یک تکه چوب بخواهید . وسایل آشپزی و سرو غذا هم به قدر احتیاج همراه داشته باشید . در ضمن اگر لباس ورزشی داشته باشید می توانید اوقات خوشی را در زمین های ورزشی خوابگاه بگذرانید .

سال گذشته مسئول بوفه خوابگاه آدم شوخ و با مزه ای بود و از شوخی هایی که با بچه ها می کرد ، این بود که معمولا سر وقت مغازه را باز نمی کرد ، که یادم می آید در زمان امتحانات ، گند شوخی را در آورده بود . حالا معلوم نیست که مسئول امسال بوفه بخواهد با شما سر شوخی را باز کند یا نه . پس بهتر است که مقداری آذوقه در توشه خود بگذارید .

در گوشی به شما بگویم که در خوابگاه اگر از بچه های ترم بالایی آمدند و گفتند که ژتون حمام یا چیز های دیگر می فروشند ، بدانید که قصد شوخی دارند و در

قمر در عقرب است ،

طالع شما را می گویم قمر در عقرب است . شما در آینده نه چندان دور در شهری به کلاس درس می روید که گرما از گرمای تابستانش بیزار و سرما از سرمای زمستانش فراری و مردم از مردمش ...

برای سالم ماندن در این شهر همیشه موی سر پسر بچه نابالغ ، ناخن پای چپ مورچه نوزاد و برگ درخت کاکتوس به همراه داشته باشید .

این همه رادیو و تلویزیون تو بوق و کرنا کرده که فریب این طالع بین ها را نخورید ، باز هم این حرف ها را باور می کنید .

از سمنان ترسیدید؟

نه جان برادر این حرف ها نیست .

شهر سمنان شبیه **انار** است . اندازه و وسعتش مثل درخت انار نه بزرگ است و نه خیلی کوچک . بعضی اوقات هواش مثل تیغ درخت انار است . بانک هایش مثل برگ های درخت انار زیاد است و دانشگاه سمنان مثل خود انار است اما نه انار سرخ و شیرین و بزرگ .

اناری که دانه های سفید هم دارد و بعضی از دانه هایش ترش هم هست .

از دانه های

سفیدش خوابگاه

دانشگاه است . اما از

آن دانه های سفید که شیرین

هم هست . دوران

دانشجویی

وخصوصا دورانی که

در خوابگاه هستید ، از

بهترین دوران

های زندگی

است . هوای این دوران را داشته باشید . به

احتمال زیاد به شما ورودی های عزیز ، بلوک ۱ اتاق

می دهند . هر اتاق ۶ تخت دارد و چون مسئولین نمی دانستند شما روی چه نوع خوشخوابی عادت دارید ، آوردن

خوابگاه استفاده از هر چیزی رایگان است و ژتون نمی خواهد .

و **دانه ترش** انار ما ، یک سنت قدیمی است که در همه دانشگاه ها اجرا می شود . سنت سردرگمی ورودی ها در

۲ واحد تجربه...!

دو واحد تجربه

هو العليم

دانشگاه شاید چیزی فراتر از درس و کلاس و نمره و استاد باشد. درست است که تهش همه برای فارغ التحصیلی و گرفتن مدرکشان دنبال مهر و امضای آموزش دانشگاه هستند، اما در کنارش چیزهایی را آدم تجربه می کند که شاید هیچ زمان دیگری مناسب تر از دوران دانشجویی برای تجربه آنها نباشد. برای خیلی از

آدم ها روزگار دانشجویی

اولین دوره ای است که می تواند مفهوم زندگی برای خود را تجربه کنند و در فضایی باز طعم آزادی

برای انتخاب ها و استقلال برای تصمیم ها را بچشند. به قول یکی از اساتید کار درسمان، دو قشر در دانشگاه ضرر می کنند؛ اول آن کسانی که آمده اند فقط درس بخوانند و دوم آن کسانی که آمده اند فقط درس نخوانند.

دقیقاً موضوع همین است یعنی افراط و تفریط. یک سری از این سر می افتند و عده ای دیگر از آن سر. باید بتوانید تعادل را برقرار کنید. هر چقدر هم آدم عشق درس باشد، باز هم بنا به ویژگی های جسمی و روحی اش نمی تواند یک کار را دائماً برای طولانی مدت تکرار کند و نیاز به تنوع دارد. سینما و تئاتر،

کافی شاپ و پارک و کوه و ... از جمله تفریحاتی است که تا حدودی می تواند این تنوع را برای شما ایجاد کند. این قبیل برنامه ها و تفریحات که اغلب به صورت گروهی و دسته جمعی صورت می گیرد بسیار خوب است

و شاید در هیچ برهه زمانی دیگری از زندگی حال و حوصله و انرژی اش را نداشته باشید تا به آنها بپردازید، اما اگر به همین موضوعات اکتفا کنید شاید پس از مدتی احساسی به شما دست بدهد. حسی که به خودم

هم دست داد و نمیدانم اسم اش را چه بگذارم فقط اینقدر میدانم که نه خوب است و نه بد.

حواستان باشد شما در آینده ای نه چندان دور باید در جامعه ای بزرگ و سازمان یافته زندگی کنید و نه تنها زندگی کنید بلکه بر روی محیطتان نیز تاثیر گذار باشید. که این مهم نیازمند کسب مهارتهایی است که متأسفانه این مهارت ها را در هیچ یک از واحد های درسی خود پاس نمی کنید. پس به ناچار باید خودتان دست به کار شوید.

مفهوم زندگی برای خود را تجربه کنید

دوران دانشجویی به شما این فرصت را می دهد که در جامعه ای کوچک این مهارت ها را کسب کرده و خود را آماده

ورود به جامعه ای بزرگتر کنید. در پاسخ به چگونگی تحقق این موضوع باید بگویم که معمولاً در اکثر دانشگاه های کشور مجموعه های خودجوش دانشجویی به عناوین مختلف (تشکل، کانون، انجمن و ...) فعالیت دارند. هریک از این مجموعه ها دارای اصول و عقاید خاص خود و همچنین محدوده فعالیت مشخصی می باشد. به طور مثال معمولاً تشکل ها در زمینه های گوناگون و کانون ها در یک موضوع خاص فعالیت دارند. عضویت فرد در هر یک از این مجموعه ها و فعالیت در آن دارای آثار و فواید بی شماری می باشد. تقویت روحیه مسئولیت پذیری، نظم گرای، برنامه

ریزی، ارتباط

جمعی، قدرت

تصمیم گیری،

تشخیص و تحلیل

مسائل و... تنها

بخش کوچکی از

برکات حضور در مجموعه های دانشجویی علی الخصوص تشکل ها (به دلیل جامعیت داشتن فعالیت ها) می باشد که این همان چیزی است که بی شک در آینده ای نزدیک بیشتر از درس هایی مثل ریاضی ۱ و معادلات به دردتان خواهد خورد. اما از آنجایی که

درس و تحصیل باید اولویت اول تمام دانشجویان باشد

درس و تحصیل باید اولویت اول تمام دانشجویان باشد عده ای فعالیت در این مجموعه ها را مانعی در مقابل روند تحصیلی شان می پندارند که تجربه ثابت کرده است که این پندار نه تنها اشتباه است بلکه در اکثر مواقع قضیه به طور عکس اتفاق می افتد به این معنی که این حضور در تشکل های دانشجویی، کانون ها، انجمن های علمی و ... نه تنها

به تحصیل دانشجویان لطمه ای وارد نمی کند بلکه با تقویت عنصر نظم گرای و برنامه

ریزی به فرد در زمینه تحصیل نیز کمک شایانی خواهد کرد. حال ای دانشجوی عزیزالورود، پیشنهاد نگارنده حقیر به شما این است که با دیدی فراتر از نمره و کلاس و استاد و ... به مسائل پیرامونتان در دانشگاه نگاه کنید و با تحقیق و آگاهی کامل به عضویت در یکی از این مجموعه ها که به حمدالله... در دانشگاه سمنان کم نیستند، درآیید و بهره بسیار بیشتر و مفیدتری از دوران شیرین و لذت بخش دانشجویی خود ببرید.....

پ.ن: کوتاه ترین مسیر برای موضوع فوق الذکر پیدا کردن دفتر نشریه ایست که لحظاتی پیش زحمت خواندنش را کشیدید. چشمان ما منتظر قدم گرمتان هستند ...

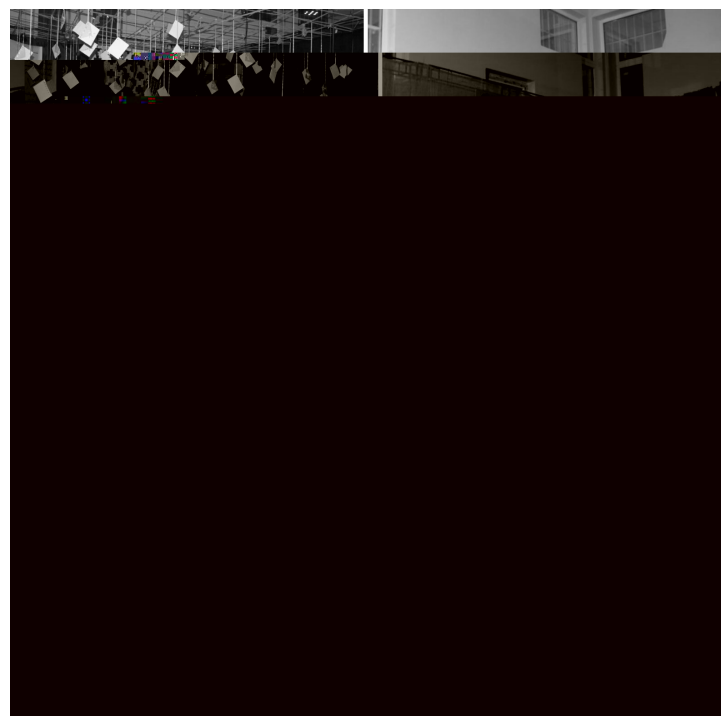

گزارش تصویری

شب شعر

شب یلدا

سخنرانی استاد رائفی پور

نمایشگاه ورود خانم ها ممنون

6

امام صادق(ع)

عوالی الآلی: ۹/۶۱/۴ منتخب میزان
الحکمة: ۳۹۸

اگر مردم می دانستند که علم چه فوایدی دارد، هر آینه در جستجوی آن بر می آمدند،
گرچه در راه آن خون بریزند و در ژرفای دریاها فرو روند.

احکام نماز و استیفاء

الف. استیفاء و دانشجویان، در صورتی که با قصد اقامت ده روز یا بیشتر، در محل درس و تدریس یا خوابگاه می‌مانند:

- ملاحظه ۱: در صورتی که تصمیم جدی بر ماندن ده روز گرفته باشند و حداقل بعد از خواندن یک نماز چهار رکعتی، به دلیلی، تصمیم برگشت به وطن یا مسافرت دیگر داشته باشند، نماز و روزه آنها تا زمانی که در محل اقامت هستند، کامل خواهد بود.
- ملاحظه ۲: محاسبه ده روز از ساعت رسیدن به محل اقامت و تصمیم به ماندن تا حداقل همان ساعت در روز یازدهم (معادل ۲۴۰ ساعت) است. و اگر شب به محل اقامت رسیده باشند از صبح روز بعد تا غروب روز دهم محاسبه می‌شود.

ب. استیفاء و دانشجویان، در صورتی که کمتر از ده روز در محل درس و تدریس یا خوابگاه می‌مانند:

- امام خمینی (ره): نماز شکسته است و روزه صحیح نیست. [مقلدان ایشان باید با توجه به فتوای مرجع تقلید زنده خود در مسأله بقاء بر میت، عمل کنند].
- آیت الله خامنه‌ای: استیفاء و دانشجویان بورسیه و مأمور به تحصیل که دارای حقوق دریافتی می‌باشند، اگر در کمتر از ده روز حداقل یک بار بین وطن و دانشگاه رفت و آمد داشته باشند، نمازشان در محل تحصیل و بین راه تمام و روزه شان صحیح است. اما سایر دانشجویان که در کمتر از ده روز رفت و آمد می‌کنند، بنابر احتیاط واجب نماز را جمع (هم تمام و هم شکسته) بخوانند همچنین روزه را در سفر بگیرند و در وطن نیز قضا کنند؛ [البته در این احتیاط واجب دانشجویان می‌توانند به فتوای مجتهد دیگر که دارای شرایط رجوع است و نماز را کامل و روزه را صحیح می‌داند، عمل نمایند]. (۱/۱)
- آیات عظام بهجت (ره)، صافی، فاضل (ره) و نوری: استیفاء و دانشجویان، اگر در کمتر از ده روز، حداقل یک بار، بین وطن و دانشگاه رفت و آمد داشته باشند و این وضعیت، تا مدتی ادامه داشته باشد [بنابر نظر آیات عظام صافی، نوری، سه ماه؛ آیت الله بهجت: دو ماه؛ آیت الله فاضل: یک ماه] کثیرالسفر محسوب می‌شوند و نمازشان در محل تحصیل و بین راه تمام و روزه صحیح است. (۱/۲ و ۱/۳)
- آیت الله مکارم:

۱. کسانی که یکی از سه حالت زیر را داشته باشند، کثیرالسفر محسوب می‌شوند و نمازشان در محل تحصیل و بین راه تمام و روزه شان صحیح است. (۱/۴)
- الف. در هفته حداقل سه روز در رفت و آمد یا در محل تحصیل باشند و این برنامه حداقل دو ماه ادامه داشته باشد؛
- ب. شنبه به محل تحصیل برود و پنجشنبه به وطن برگردد و این برنامه حداقل ۴۵ روز ادامه داشته باشد؛
- ج. شنبه تا پنجشنبه (غیرازجمعه) هر روز در رفت و آمد باشند و این برنامه حداقل ۳۰ روز ادامه داشته باشد.
۲. کسانی که دو سال یا بیشتر و هر سال حدود سه - چهار ماه [اگر چه به طور پراکنده] در محل تحصیل یا تدریس و خوابگاه اقامت داشته باشند، آنجا در حکم وطن آنهاست و تا ادامه این وضعیت همواره نمازشان کامل و روزه شان صحیح است. [در بین راه نماز شکسته است]. (۱/۴)
- آیت الله سیستانی:

۱. کسانی که حداقل سه روز در هفته و یا ده روز در ماه [اگر چه به طور پراکنده] در رفت و آمد باشند و یا در محل تحصیل باشند و این برنامه برای مدتی [به طور مثال شش ماه در یک سال و یا حداقل سه ماه در چند سال تحصیلی] ادامه یابد، کثیرالسفر محسوب می‌شوند و نمازشان در محل تحصیل و بین راه تمام و روزه شان صحیح است. (۱/۵)
۲. کسانی که سه سال یا بیشتر و هرسال حداقل ۱۵ روز در ماه و یا ۶ ماه در سال [اگر چه به طور پراکنده] در محل تحصیل و خوابگاه اقامت داشته باشند، آنجا در حکم وطن آنهاست و تا ادامه این وضعیت همواره در محل تحصیل، نمازشان کامل و روزه شان صحیح است [در بین راه نماز شکسته است].

توجه ۱

احکام شروع سفر تحصیلی استیفاء و دانشجویان

- (۱/۱) آیت الله خامنه‌ای: استیفاء و دانشجویان بورسیه و مأمور به تحصیل که حقوق دریافتی دارند، در سفر اول و دوم نمازشان شکسته است و نباید روزه بگیرند. و از سفر سوم نمازشان کامل و روزه شان صحیح است.
- (۱/۲) آیات عظام صافی، فاضل (ره) و نوری: در سفر اول نمازشان شکسته است و نباید روزه بگیرند. و از سفر دوم نمازشان کامل و روزه شان صحیح است.
- (۱/۳) آیت الله بهجت (ره): اگر فاصله محل تحصیل بیش از ۴۵ کیلومتر باشد از همان سفر اول نماز کامل و روزه صحیح است.
- (۱/۴) آیت الله مکارم: سه یا چهار روز سفر اول را احتیاط کنند یعنی نماز را هم کامل و هم شکسته بخوانند و روزه را بگیرند و بعد هم قضا کنند. البته در روزهای بعد، نمازشان کامل و روزه شان صحیح است. اما اگر هر روز در رفت و آمد باشند یا قصد اقامت ده روز کنند، از همان روز اول نماز و روزه شان کامل است. [مقلدان ایشان در این احتیاط می‌توانند به مرجع دیگری رجوع کنند].
- (۱/۵) آیت الله سیستانی: دو هفته اول شروع سفر احتیاط کنند. [مقلدان ایشان در این احتیاط می‌توانند به مرجع دیگری رجوع کنند].

توجه ۲

احکام شروع مجدد سفر بعد از اقامت ده روز در وطن (مثل تعطیلات یا مرخصی)

- (۲/۱) مراجع معظم (به جز آیات عظام بهجت (ره) و سیستانی): کسانی که کثیرالسفر باشند و در زمان تعطیلات بیش از ده روز در وطن بمانند در اولین سفر بعد از اقامت در وطن نمازشان شکسته است و روزه نمی‌توانند بگیرند. ولی در رفت و آمدهای بعدی کم تر از ده روز نمازشان کامل و روزه شان صحیح است.
- (۲/۲) آیت الله بهجت (ره): اگر فاصله محل تحصیل بیش از ۴۵ کیلومتر باشد از همان سفر اول نماز کامل و روزه صحیح است.
- (۲/۳) آیت الله سیستانی: برای کثیرالسفر همیشه نماز کامل و روزه صحیح است؛ مگر این که دو ماه پی در پی در وطن اقامت داشته باشد که در این صورت در دو هفته اول شروع سفر باید احتیاط شود [مقلدان ایشان در این احتیاط می‌توانند به مرجع دیگری رجوع کنند].

در خرید کتاب اصلا عجله نکنید
به زودی نمایشگاه کتابهای پاره پاره
با قیمت دانشجویی

نمایشگاه کتاب های پاره پاره
فروش کتاب از ترم بالایی ها
به ترم پایینی ها

نشریه فرهنگی اجتماعی انجمن
اسلامی دانشجویان دانشگاه سمنان -
سال ۳ - شماره ۸ - شهریور ۹۴ -
ویژه نامه استقبال از ورودی ها
مدیر مسئول: مهدی خوش سیم
سر دبیر: سجاد اسدی
طراح و صفحه آرا: محمد عمارلو
همکاران این شماره: فرهود
فودازی، سید محمد ساجد

